

त्रिगुणमयः पुमानिति भिदायदबोधकतात्वयीति त्रिगुणमयः पुमानित्यनेन हेतुनायाभिदा उपलक्षणमेतत् भिदादिसायस्मात्त्वयिविषये अबोधकतात्वद्विषयाज्ञानविजृम्भितातर्हि किमज्ञानमस्ति वस्तुतः पुंसि नैवेत्याह ततः अबोधात्परत्र परे असंगेऽवबोधरसे ज्ञानघने स अबोधो न भवेन्न संभवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ मिथ्यातर्कसुकर्कशोरितमहावादांधकारांतराभ्याम्यन्मंदमतेरमंदमहिमंस्त्वज्ज्ञानवर्त्मास्फुटम् श्रीमन्माधववामनत्रिनयनश्रीशंकरश्रीपतेगोविंदेति मुदावदन्मधुपतेमुक्तः कदास्यामहम् ॥ १२ ॥ ननु यद्यसन्नोत्पद्यते यदि च त्रिगुणमयः पुरुषो न भवति तर्हि दंप्रपंचजातं पुरुषश्च पृथक् न अस्तीत्युक्तं स्यात् कथं तर्हितयोः सत्त्वेन प्रतीतिरत आह स दिवमन इति मनः मनो मात्र विलसितमिदं त्रिवृत् त्रिगुणात्मकं प्रपंचजातमसदेव स दिवविभाति कथमिति चेत्तत्राह त्वयीति त्वय्यधिष्ठाने अधिष्ठानसत्तया स द्वयतीयत इत्यर्थः न केवलमिदं कारास्पदं किंतु आमनुजात् मनुजः पुरुषः अभिवि

स दिवमनस्त्रिवृत्त्वयिविभात्यसदामनुजात्सदभिमृशंत्यशेषमिदमात्मतयात्मविदः ॥
न हि विकृतिं त्यजंति कनकस्य तदात्मतया स्वरूपतमनुप्रविष्टमिदमात्मतयाऽवसितम् ॥ २६ ॥

धावाकारः पुरुषमभिव्याप्येति पुरुषस्यापि पृथक् सत्त्वप्रतीतिर्मनो मात्र विलसितेत्यर्थः तथा च श्रुतिः असतोऽधि मनोऽसृजत मनः प्रजापतिमसृजत प्रजापतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति नन्वात्मविदामपि विश्वं सदेव स्फुरति अतः कथमसत्स्यादत आह सदभिमृशंतीति आत्मविदस्त्वशेषमिदं भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वमात्मतयैव सदभिमृशंति सदिति जानंति आत्मकार्यत्वान्न पृथगित्यर्थः तथा हि यदुपादानकं यत्कार्यं भवति तत्तेनैव रूपेण प्रतीयते उपादीयते चेति लोकाचारेण दर्शयति न हि विकृतिमिति कनकस्य विकृतिं कुंडलादिकं कनकार्थिनो न त्यजंति अत्र हेतुः तदात्मतया कनकरूपत्वेनेत्यर्थः अतः स्वरूपमिदं विश्वमनुप्रविष्टं च पुरुषरूपमात्मतयैवावसितं निश्चितम् ॥ २६ ॥ यत्सत्त्वतः सदाभाति जगदेतदसत्त्वतः सदाभासमसत्यस्मिन् भगवंतं भजामतम् ॥ १३ ॥